

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића и Зорана Таталовића, чланова већа и саветника Драгане Вуксановић, као записничара, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела из члана 171. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву осуђеног за ванредно ублажавање казне, изречене правноснажном пресудом Општинског суда у Лајковцу Кв.27/04 од 24.02.2005. године, у седници већа одржаној 17.11.2009. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев осуђеног АА, па се ПРЕИНАЧУЈЕ у погледу одлуке о казни, правноснажна пресуда Општинског суда у Лајковцу Кв.27/04 од 24.02.2005. године, тако што Врховни суд осуђеног АА, за извршено кривично дело преваре из члана 171. став 2. у вези става 1. КЗ РС, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1-једне године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Ваљевоу Кж.40/03 од 03. фебруара 2003. године, којом је у погледу одлуке о кривичној санкцији преиначена пресуда Општинског суда у Лајковцу К.104/02 од 17.10.2002. године, АА је због кривичног дела преваре из члана 171. став 2. у вези става 1. КЗ РС, изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од две године и истовремено одређено да се она неће извршити ако оптужени за време од четири године не учини ново кривично дело и уз услов да ошт. ББ накнади штету проузроковану кривичним делом, тако што ће му исплатити износ од 870.000,00 динара, најкасније до 15.04.2003. године.

Како осуђени није исплатио штету оштећеном у року одређеном наведеном пресудом Окружног суда у Ваљевоу, Општински суд у Лајковцу је пресудом Кв.27/04 од 24.02.2005. године, опозвао условну осуду према осуђеном АА и одредио да се утврђена казна затвора у трајању од две године изврши.

Осуђени је поднео захтев за ванредно ублажавање казне.

Врховни суд је размотрио списе предмета, са захтевом осуђеног, образложеним предлогом Општинског суда у Лајковцу да се захтев одбије и предлогом Републичког јавног тужиоца Ктр. I 347/09 од 17.02.2009. године, да се захтев одбије, па је нашао:

Захтев је основан.

2.

Према одредби члана 415. ЗКП, ублажавање правноснажно изречене казне, која није извршена, односно издржана, дозвољено је, када се по правноснажности пресуде појаве околности којих није било када се изрицала пресуда или суд за њих није знао иако су постојале, а оне би очигледно довеле до блаже осуде.

Осуђени је у захтеву навео да је након изрицања казне затвора започео лечење крвних судова врата у КБЦ Звездара и да то лечење и даље траје, да је код њега установљено тешко оштећење крвних судова врата, да му је утврђен и инвалидитет, и дат предлог за инвалидску комисију, да је његово стање јако лоше, да се тетура када хода, да му је неопходно даље лечење, а као доказ својих навода приложио је бројну медицинску документацију.

На захтев Врховног суда Србије, достављен је и налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Јулијане Костић од 31.03.2009. године, из кога произилази да је осуђени два пута болнички лечен у КБЦ Звездара. Прво болничко лечење било је због вертигинозног синдрома, окоштавања вратног дела кичме, нерегулисане артеријске хипертензије, понављане хипертензивне кризе са притиском и до 220 са 120 мм hg. Друго болничко лечење осуђеног било је због нових симптома у односу на оне који су постојали при првом болничком лечењу и тада су му констатоване дијагнозе мултиинфаркт мозга, понављани транзиторни исхемични атаци лево, енцефалопатија, нерегулисани крвни притисак, ангина пекторис, психоорганични синдром (почетна деменција), вертигинозни синдром са вертебробазиларном инсуфицијенцијом. Из отпусне листе са другог болничког лечења произилази да код осуђеног постоји знатно оштећење крвних судова мозга и изнето је мишљење да је осуђени неспособан за рад и да га треба обрадити за инвалидску комисију са предлогом за инвалидност прве категорије.

У трећем налазу КБЦ Звездара, констатоване су следеће дијагнозе код осуђеног: мултиинфаркти мозга, дискретна хемипареза, нерегулисана малигна артеријска хипертензија, хипертензивна енцефалопатија, психоорганични синдром, промене на кичменом стубу вратног дела кичме, вертигинозни синдром са вертебробазиларном инсуфицијенцијом и стеноза бифуркације артерије каротис комунис, 35 % и зависност од никотина.

Према налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра др Јулијане Костић, из медицинске документације са досадашњих лечења, произилази да се код осуђеног ради о бројним обољењима која битно угрожавају његово здравље, због чега му је неопходно даље лечење, а осим тога, осуђени је инвалид, с обзиром да на левој руци има оштећење палца, кажипрста и контрактуру других прстију шаке, због чега је додатно хендикепиран и неспособан да обавља било какав посао, па га стога треба обрадити за инвалидску комисију са предлогом за инвалидност прве категорије.

Врховни суд налази да измењено здравствено стање осуђеног, с обзиром на тежину и природу болести, које су напред наведене, а које су се код њега појавиле

3.

након окончања редовног кривичног поступка, због чега је његово здравствено стање озбиљно нарушено, представља нову околност која оправдава ванредно ублажавање казне осуђеном.

Стога је Врховни суд, ценећи ову нову околност у склопу околности цењених у редовном поступку, у смислу члана 41. ОКЗ, преиначио правноснажну пресуду само у погледу одлуке о казни и осуђеног АА за извршено кривично дело из члана 171. став 2. у вези става 1. КЗ РС, осудио на казну затвора у трајању од једне године, налазећи да ће се истом у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 33. ОКЗ.

Из изнетих разлога, на основу члана 417. став 6. ЗКП, одлучено је, као у изреци ове пресуде.

Записничар,
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Оливера Стругаревић